

STÁJE ZLATÁ HVĚZDA

Zákeřná soupeřka

Soray
Nicholasová

FRAGMENT

Stáje Zlatá hvězda – Zákeřná soupeřka

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.fragment.cz
www.albatrosmedia.cz

Soray Nicholasová
Stáje Zlatá hvězda – Zákeřná soupeřka – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2017

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS MEDIA a.s.

Soray Nicholasová

FFRAGMENT

*Věnuji svým báječným synům Mackenziemu
a Hunterovi. Jako malá jsem o životě na farmě,
kde budu obklopená psy a koňmi, snila.
Nerada bych, abyste považovali za samozřejmé,
že můžete vyrůstat v takovém prostředí.*

KAPITOLA PRVNÍ

Zpátky ve Zlaté hvězdě

„Poppy!“ Nadšený výkřik se rozlehl stájí. „Už jsi tady!“

Poppy se zasmála a odložila svůj batoh na zem, jakmile vystoupila z auta. Tušila, že Milly se k ní řítí z druhého konce stání pro koně a kučery jí vlají kolem hlavy. Poppy se jí rozběhla vstříc a smála se, protože tetin pes Casper seskočil ze svého pelíšku na seně a vyrazil s ní. Myslel si, že se závodí.

„Ty jsi blázen!“ Poppy se chechtala, když ji Milly skoro porazila a pak ji pevně objala. Bylo fajn být zase zpátky, i když od jejího odjezdu ze Zlaté hvězdy uběhlo jen pět dní.

„Už jsi viděla Joea?“ zeptala se Poppy a pokukovala za Milly do stáje. Doufala, že zahlédne jejich koně.

Pořád nemohla uvěřit tomu, že jí teta se strýčkem věnovali jejího vlastního poníka. A že je to jen tři týdny, co přivedli do Zlaté hvězdy Milly a Katii jako součást nového tréninkového programu, čímž jí dali dvě nové kamarádky, úplně zblázněné do koní. Sázela se, že Milly byla zrovna na cestě za svým poníkem.

„To si děláš srandu? No jasně!“ vykřikla Milly. „Pojď.“ Chytila Poppy za ruku a táhla ji ke stáji. Casper poskakoval kolem nich s vyplazeným jazykem, evidentně mu dělalo dobře, že jsou děvčata zase zpátky. Poppy se snažila vyprostit z Millyina sevření, ale bez úspěchu. Strašně moc chtěla vidět svého poníka, ale pořád si v hlavě přehrávala rozhovor, který vedla s tetou v autě. Uvědomila si, že Sofii neřekla, jak moc pro ni znamenalo, že s ní jela domů. Ta během jediného týdne vše zorganizovala, aby si Poppy nemusela dělat starosti se záležitostmi dospělých. Najala uklízečku, pro Poppyina mladšího bratra sehnala ubytování přes prázdniny u jeho kamarádů, a co bylo nejdůležitější, opatřila její mamince pomoc, kterou potřebovala.

„Teto Sofie...“ začala Poppy a otočila se. Uviděla tetu ve vchodu do stáje.

„Jen běžte,“ teta jen mávla rukou. „Pobavte se s poníky a do šesti buďte doma.“ Poppy se na tetu,

kteřá po tē dlouhē cestē vypadala v růžovē košili a džínách a s rozpuštěným světlými vlasy kupodivu úplně svěží, usmála.

Teta se také usmála a Poppy doufala, že ví, co jí chtěla říct. Slova díků jí uvázla na rtech, ale stejně by jich nebylo dost. Její maminka na tom byla od smrti tatínka dost špatně. Ale když ji Poppy viděla tenhle týden, měla pocit, že se všechno obrací k lepšímu. Maminka začala chodit na terapie a zjevně jí to dělalo dobře. Poppy udělala správně, že se tetě svěřila o těžkostech, které má doma. A když její bratr Tom odjel na prázdniny ke svým kamarádům, Poppy si už nedělala takové výčitky, že se o něj nestará a je ve Zlaté hvězdě.

Poppy běžela s Milly co nejrychleji a před sedlovnou prudce zabrzdila na betonové podlaze. Srdce jí tlouklo a těžce oddychovala.

„Myslíš, že máme počkat na Katii?“ zeptala se Poppy. Věděla, že Katie tam bude co nevidět a že bude chtít honem vidět svého poníka Codyho.

„V žádném případě,“ odmítla Milly a běžela dál. Zmizela v sedlovně a vrátila se s oběma ohlávky. „Nečekám už ani vteřinu, přivedu Joea.“

Poppy pokrčila rameny, vzala si od Milly svou ohlávku a vodítko a přehodila si je přes rameno. Také

nechtěla čekat – zdálo se jí to jako věčnost, kdy naposledy viděla Crystal. Kráčely kolem volných boxů a zastavily se, jen aby pohladily tetina koně Jupitera. Vůně koní vyloudila Poppy na tváři úsměv. Ta kombinace pilin, mrvy, koňského potu a sena pro ni představovala nejlepší vůni na světě.

„Počkejte na mě!“

Poppy a Milly se naráz otočily a rozesmály se, protože málem jedna druhou porazila.

„Katie!“ Poppy vykřikla a běžela ke kamarádce. Lokty se snažila vystrnadit Milly, aby ji mohla obejmout první. Skončily v propletenci rukou a všechny se chechtaly. Znaly se jen pár týdnů, ale Poppy už je považovala za své nejlepší kamarádky.

„Jako bychom byly pryč strašně dlouho,“ řekla Katie s povzdechem.

„To jo,“ odpověděla Milly. „Měla jsem strach, že mě sem naši nepustí.“

Po tom, čím si prošly, když se snažily zachránit ukradené koně z pozemku podivínského souseda, měla Poppy ty samé obavy. Ze zápěstí si stáhla gumičku do vlasů a položila ohlávku na zem. Rukou si sčesala své dlouhé hnědé vlasy a udělala si culík, aby ji nešimraly v obličeji.

„Moje máma si myslí, že bych místo ježdění měla dělat letní školu. Aby ze mě byl matematický génius,“ pokračovala Milly a přitom protočila oči.

Poppy položila Milly ruku kolem ramen a uvědomila si, jak moc jí kamarádky chyběly. Bylo stejně úžasné být zase s Milly a Katií, jako zase vidět Crystal. Prázdniny bez nich si neuměla představit.

„Závod na koních bez sedel by ti udělal dobře?“ zeptala se. Millyinu tvář prozářil úsměv. „Jenom s ohlávku? Závodíme rovnou z výběhu?“

Poppy se dívala, jak si Katie utíká pro ohlávku a pak se rychle vrací. Vzala Milly za ruku a společně kráčely dolů do výběhu a povídaly si, jak moc se jim stýskalo po jejich ponících.

Pak uviděla Crystal.

Poppy pustila ruku kamarádky a tiše stála. Dívala se, jak zvedla hlavu, hubu plnou sena, a podívala se přímo na ni. Jako by se Poppy ocitla v nějaké bublině; netušila co se děje kolem ní, nemohla se soustředit na nic jiného než na svou kobytku, pasoucí se na druhé straně výběhu. Bylo to jako sen, že má svého koně. Teta se strýčkem jí poníka věnovali, když přijela na začátku prázdnin, a bylo to to nejkrásnější, co se jí mohlo přihodit. Teď byla zase zpátky a před sebou

měla celé dva týdny ježdění na Crystal, než začne školní rok.

„Crystal,“ zvolala. „Ahoj, holčičko.“

S ohlávku přehozenou přes rameno Poppy prošla brankou do ohrady. Doufala, že poník neodejde pryč. Chtěla se k ní rozběhnout, ale věděla, jak se správně přistupuje ke koni – pomalu a sebejistě. Sáhla do kapsy a vytáhla kostku cukru. Držela ji v natažené dlani a blížila se k poníkovi. Mráz jí přeběhl po zádech, když viděla, že Crystal zvedla hlavu. Ucítla kobylčín horký dech, jak jí z dlaně slupla nabízený pamlsek a upřela na ni své laskavé hnědé oči.

Poppy přetáhla Crystal ohlávku přes hlavu, pak přes uši a zapnula ji. Když ji připevnila, vzala do rukou jeden konec vodítka a přehodila druhou paži přes Crystalin krk. Vdechovala její sladkou vůni a hladila ji po hebké srsti na hlavě.

„Tak pohni!“ křikla Milly. Poppy se ohlédla a viděla, že Milly a Katie už jsou na koních a čekají jen na ni.

„Ještě chvíličku,“ zavolala na ně a připevnila vodítka k jedné straně Crystaliny ohlávky. Pak Crystal obešla a přivázala vodítka k druhé straně. Improvizované otěže jí přehodila přes hlavu a nasedla.

Uchopila chomáč hřívy a druhou ruku položila na koňský hřbet. Seděla trochu nejistě, ale přece. Pak objala Crystal kolem krku, aby ji trochu polaskala, než vykročí.

„Kdo bude poslední, tak...“

Poppy vyprskla smíchy a stiskla holeněmi Crystally boky, takže naklusala a vzápětí nacválala dřív, než mohla Milly své výhrůžky dokončit. Crystal běžela rychle a Poppy se jen tak tak držela. Bez sedla jí to na hřbetě koně klouzalo, takže svírala kolena a chytla se pevněji hřívy, aby nepadla.

„Poppy, ty podvodnice!“ křičela Milly zezadu. Poppy věděla, že má Katii v patách, ale naklonila se ještě víc dopředu ke Crystal a pobízela ji k rychlejšímu tempu. Necválaly moc rychle, ale bez sedla se to zdálo jako trysk. Jezdecké kalhoty hodně kloužou. Všimla si, že dívky je také měly na sobě už v autě a věděla, že se budou muset držet stejně pevně jako ona.

„Ááááááá!!“

Poppy se narovnala a ohlédla se zrovna ve chvíli, kdy Milly proletěla vzduchem. Poppy stáhla Crystal prudce zpět, aby ji zastavila. Zatáhla za vodítko a podařilo se jí Crystal otočit. Přikryla si pusou, aby

se nesmála moc nahlas, ale nešlo to. Joe stál s rozšířenými nozdrami a shlížel dolů na Milly, která seděla na zemi.

„Neopovažujte se mi smát,“ řekla varovně Milly.

Poppy se podívala na Katii a už to nemohla vydržet. Obě propukly v řehot, až Poppy tekly slzy. Když se konečně uklidnila, bolely ji tváře a dostala škytavku.

„To bylo moc vtipné,“ prohlásila Milly s rukama v bok a nasupeně pohlížela na svého poníka. Joe byl vždycky trochu rošťák, nevyzpytatelnější než ostatní koně. „Prostě hodil zadkem a já jsem letěla!“

„My víme, viděly jsme to!“ řekla Katie a pak se podívala na Poppy a obě zase vybuchly smíchy. Milly se zvedla, aby vzala Joeovo vodítko, ten ale uskočil stranou a odklusal pryč. Očima uslzenýma od smíchu Poppy viděla, jak za ním Milly pochoduje, ale Joe pořád uskakoval a držel si odstup, až nakonec odcválal na druhou stranu výběhu.

„Joe!“ křikla Milly. „Pojď sem.“

Poppy a Katie na svých koních přijely až Milly a zastavily u ní.

„Je ti jasný, že jsi prohrála, že jo?“ řekla Poppy.

„Haha, ano, to vím.“

„Což znamená, že za nás uděláš dnešní práci,“ pokračovala Katie a zašklebila se přes Millyinu hlavu na Poppy.

„No jo, klidně,“ zavrčela Milly a oprašovala si špínu z jezdeckých kalhot. Prach v obličeji jako by spojil všechny její pihy dohromady. Poppy si řekla, že jí radši nepoví o zelených šmouhách od trávy, které má na zadku. Věděla, že Milly má jen jedny světlé rajtky a je nešťastná, protože už tak jsou dost zničené.

„Pojď, vyskoč si za mě,“ navrhla ji Poppy a nabídla jí ruku.

Milly vzdychla, a místo aby se chytla Poppy za ruku, opřela se o Crystalin zadek a vyskočila jí na hřbet. Poppy ucítila, jak ji objala kolem pasu.

„On mě nemá rád,“ mumlala Milly. „Pořád nemůžu uvěřit, že mi udělal něco takového.“

„Není to tím, že by tě neměl rád,“ uklidňovala ji Poppy a pobídla Crystal, aby ji nasměrovala k Joeovi. „Prostě je moc bujný z té spousty čerstvé trávy.“

Vyměnila si pohled s Katií a obě se rozjely. Katie byla vpředu a Poppy si nemohla pomoci, aby neobdivovala její perfektně čisté jezdecké kalhoty a dokonale spletené blond vlasy, které jí splývaly v rovném copu na záda. Katie vždycky vypadala tak čistě a upraveně – na

rozdíl od Milly, jejíž kučery byly stejně nezvladatelné jako ona, pomyslela si Poppy a tiše se pousmála.

„Chytím Joea za vodítko, a Katie, ty stůj hned za ním, aby Milly mohla nasednout,“ řídila operaci Poppy. Věděla, že Joe se nebude snažit uhnout, když bude mít své koňské kamarády hned za zády.

Poppy se natáhla pro jeho vodítko a cítila, jak Milly sklouzla z Crystalina hřbetu. Milly se potichu chytila Joea, vyskočila a usadila se mu na hřbetě. Když se s Crystal vzdalovala, Poppy slyšela, jak Milly Joeovi hrozí: „Tohle uděláš ještě jednou a všechnu mrkev, kterou jsem pro tebe nastřádala, dostane Crystal.“ Poppy si byla jistá, že Joe jí odpověděl zafrkáním.

Pak se s koňmi otočily a vyrazily zpátky ke stáji, všechny tři vedle sebe.

„Chcete naklusat?“ zeptala se Poppy. Obě dívky přikývly a začaly nadskakovat na hřbetech koní. Držely se pevně nohama a v ruku svíraly hřívu, jak se snažily nespadnout.

„Hele, není to ta protivná holka ze závodů?“ zeptala se Katie. Zpomalily své koně do kroku a dívaly se, jak dívka se silným dlouhým tmavým copem vykládá z nablýskaného černého přepravníku pro koně

nádherného australského ponyho – hnědáka s černými skvrnami. Přívěs táhlo draze vypadající terénní auto a Poppy si povzdychla. Udělala by cokoliv, kdyby její maminka měla terénní auto, které by utáhlo takový koňský přepravník.

„Je to ona,“ řekla Katie. „Ten kůň se nedá zapomenout.“

Dívka držela konec vodítka a rozhlédla se. Poppy z konce ohrady neměla dobrý výhled, ale zdálo se jí, že má nos nahoru.

Když Poppy, Milly a Katie přijely blíž, Poppy si všimla, že kobyłka australského ponyho má modré kamaše na kopytech a hezkou červenomodrou příkrývku s maličkými otvory, aby jí nebylo horko. Dívka na ně upřela svůj pohled, chladný jako led. Poppy si na ni vzpomněla, hlavně na ten její pohrdavý pohled, který tehdy věnovala Katii, když si vedla dobře ve skokové soutěži. Věděla, že Katie má pravdu, je to opravdu ona.

„Nezapomenu na ten samolibý výraz. Jako by říkala, že je milionkrát lepší než my,“ zašeptala Milly.

Poppy se přestala na dívku dívat. „Není lepší než my,“ řekla. „Nelíbíme se jí, protože tehdy ji Katie porazila. Taky si na ni pamatuju.“

„Tak co tady dělá?“ zeptala se Katie.

„Nedivila bych se, kdyby tady měla lekce,“ řekla Poppy.

Byla zvyklá na nejrůznější jezdce, kteří se u tety učili jezdit, a naučila se nenechat si jimi zkazit náladu. Ale na tuhle dívku měla se svými kamarádkami stejný názor. Bylo na ní něco nepříjemného a Poppy nebyla nijak nadšená, že ji tu vidí po tom, jak mrazivé chování předvedla na závodech. Nicméně její zvědavost byla silnější a ona se nemohla dočkat, až si dívku i její kobytku blíž prohlédne.

KAPITOLA DRUHÁ

Jessica

Když všechny tři dorazily ke stáji, seskočily z koní a kráčely po udusané zemi. Poppy je nasměrovala přímo do stáje, aby nemusely projít okolo té náfuky – víc toho můžou zjistit, až budou bez koní.

V tohle roční období tu vládlo horko a všechno už vysychalo. Poppy by se vsadila, že teď, když v krajině mizí voda, uvidí v okolí farmy víc klokanů, protože ti se každé léto schovávají do stínu obrovských eukalyptů a dubů, které rostou v koňských ohradách.

„Jestli nás paní D. požádá, abychom tady tu holku provedly, asi umřu,“ zaskučela dramaticky Milly. Nazvala tetu Sofii jménem, kterým jí začala říkat, když

sem s Katií poprvé přijely. Poppy byla ráda, že kamarádky si s její tetou padly do oka hned od začátku.

Poppy se zasmála, když odváděly své poníky do stáje. „Ale no tak, nebuď taková citlivka.“

Milly se zašklebila a vyplázla jazyk, zrovna když ta protivná dívka přicházela zpoza rohu. Mířila přímo k nim. Smích Poppy zamrzl na rtech a jemně zatáhla Crystal za vodítko, aby ji zastavila. Crystal si opřela hlavu o její rameno a Poppy natáhla ruku, aby ji polaskala.

Všechny tam stály a jen se dívaly. Dívce, která na ně nepřestávala zírat, žádná z nich neřekla ani slovo. Viděly ji sice předtím jen jednou, ale něco se na ní Poppy nelíbilo – a bylo očividné, že ani jejím kamarádkám. Dívka nebyla se svým koněm. Poppy odhadovala, že kobylku uvázala u přívěsu.

„Ehm, ahoj,“ vykotala Poppy a podívala se, že už jen vyslovení pozdravu může dát tolik práce.

Teta Sofie obešla roh a málem vrazila přímo do té nové dívky. „Děvčata, tady jste! Seznamte se s Jessikou.“

Poppy pevněji uchopila vodítko. Byla si naprosto jistá, že tahle dívka bude chodit na soukromé jezdecké lekce. Věděla, jak je to pro Sofii důležité. Příjmy

ze soukromých hodin umožňovaly, aby teta udržela jízdárnu v provozu. A tak se přinutila k úsměvu.

„Já jsem Poppy,“ řekla s hraným úsměvem. „A tohle je Katie a Milly.“ Poppy viděla, jak Katie mávla na pozdrav. Pak upřela svůj pohled na Milly, dokud nepřestala krčit nos a také se neusmála. Poppy se chtěla zeptat Jessiky, jak se její kobyłka jmenuje, ale dívka vůbec nepromluvila, jen poklepávala svým jezdeckým bičíkem o vysoké boty a hleděla do dálky.

Zblízka byly její vlasy úžasně lesklé a byly tak úhledně spletené do copu, že si Poppy nedovedla představit, jak může nosit jezdeckou přilbu.

„Chystám se Jessice ukázat stáje a jízdárnu,“ pokračovala teta Sofie.

Možná si nevšimla, jak je její nová žákyně nezdrovilá, pomyslela si Poppy, nebo kolem toho prostě nechce dělat povyk.

„Bude u nás chvíli trénovat, a pokud se jí tady bude líbit, může si tady příští týden nechat koně až do závodů Pony Clubu.“ Sofie se zasmála. „A když se jí tady bude hodně líbit, může tu zůstat stejně jako Milly a Katie.“

Zůstat? Jessica tu určitě nezůstane. Ani náhodou. Tím by se všechno pokazilo.

Na Poppyině obličejí bylo asi vidět, co si myslí, protože se na ni Sofie zkoumavě zadívala. Pak vyšla s Jessikou ze stáje.

„Můžeme na vyjížďku?“ zeptala se Poppy Sofie, ještě než odešla.

„Jistě. Ale nezapomeňte, že koně můžou být trochu rozpustilí, protože na nich týden nikdo nejezdil.“

„Viděla jste, jak Joe shodil Milly?“ zeptala se Katie a zakryla si pusou, protože se začala smát.

„Ale, ale, všechno v pořádku, Milly?“ zeptala se Sofie. Zvedla přitom obočí a ústa se jí lehce prohnula do úsměvu, jak se snažila nerozesmát. „Copak se stalo?“

„Nic mi není. Jsem na něj akorát našťvaná,“ zahučela Milly.

„Cleopatra by mě nikdy neshodila,“ promluvila Jessica unyle. „A určitě by ji nezajímala vyjížďka.“

Dívky ztichly a pohlédly na Sofii. Doufaly, že něco řekne. Kdyby Poppy slyšela takhle mluvit její maminka, byl by to průšvih, ale Sofie se na ně jen usmála. Vzala Jessiku za rameno a odváděla ji pryč.

„Každý den se nedá trénovat na jízdárně,“ slyšela Poppy Sofii. „Koně by měli trénovat, aby se jim roz-

víjelo svalstvo, ale zároveň – což je ještě důležitější – by měli mít možnost uvolnit se a osvěžit.“

„Můj bývalý instruktor byl naprosto spokojený s tím, že trénuju každý den na jízdárně. Mám to ráda,“ trvala na svém Jessica.

„Jessiko, nechci, abys tady dělala něco, co nemáš ráda, ale mám na srdci zájmy tvoje i tvého koně.“

„Cleopatra by mě nikdy neshodila,“ pitvořila se Milly, jakmile byly Sofie s Jessikou z doslechu.

„Nelíbí se mi,“ řekla Katie a odváděla Codyho do jeho stání.

„Nechce se mi věřit, že tady bude každý den,“ zasténala Poppy a také odvedla Crystal do jejího boxu. „A my na ni musíme být milé.“

„Ne, to teda nemusíme,“ řekla Milly a zavřela vrátka u Joeova stání, jakmile byl uvnitř. Vydala se k sedlovně.

„Ale musíme,“ namítla Poppy důrazně. „Je úplně jedno, jestli se nám líbí, nebo ne – my musíme být ty hodné.“

„Tady je. A je nádherná.“ Katie kráčela kolem sedlovny a ještě kousek dál. Poppy vykroukla, aby zjistila, o čem je řeč, a viděla Katii, jak hledí do jednoho z náhradních boxů.

Poppy a Milly se přihnuly blíž a stály vedle Katie – všechny upíraly oči na nového koně. Kobyłka byla opravdu nádherná, nešlo popsat ji jinak.

Poppy se cítila provinile, protože si říkala, jak je tenhle kůň krásný, a přitom tolik milovala Crystal. Ale Cleopatra vypadala, že by klidně mohla být na stránkách nějakého časopisu. Příkrývku už měla sundanou a její tmavá srst zářila a mírně splývala přes boky. Černé nohy se jí leskly ještě víc než ostatní části těla. Byl to poník, po jakém Poppy vždycky toužila, a věděla, že si ho nikdy v životě nebude moct dovolit. Jessica ji asi přivedla dovnitř, když dívky ještě byly venku.

„Chudák kůň, mít Jessiku jako jezdce...“ řekla Milly a vstoupila dovnitř. Natáhla k ní ruku. Kobyłka přestala žvýkat seno a přišla blíž. Otírala se Milly o ruku, uši nastražené kupředu.

„Aspoň víme, že není stejná jako její panička.“

Poppy vytáhla z kapsy kostku cukru a podala ji kobyлке. „Vsadím se, že je na ni Jessica hrubá. A ta kobyłka je přitom tak roztomilá!“

Dívala se, jak Katie lehce fouká kobyлке na nos, lechtá ji pod bradou a laská ji. Cleopatra si otírala hubu o Katieino rameno a snažila se otřít si o ni i záda, což všechny rozesmálo.

„Co tady děláte?“

Poppy ztuhla stejně jako její kamarádky. Když konečně sebrala odvalu, aby se otočila, viděla, jak Jessica stojí za vrátky, s rukama v bok a s bičíkem

„Chtěly jsme ji jen pozdravit,“ řekla Poppy. „Je krásná.“ Jessica vypadala podrážděně, tmavé oči měla zúžené do štěrbinek.

„Je moje a já nechci, aby se jí dotýkal kdokoli kromě mě.“

Kamarádky vycouvaly, ale Poppy ještě kobylku naposledy poplácala a zašeptala jí do ucha „promiň“. Pak zmizely v sedlovně. Milly zavřela dveře, a dívky se shlukly k sobě.

„Musíme říct paní D., jaká ta holka opravdu je,“ řekla Katie.

„Myslím si, že už to ví,“ odpověděla Poppy. „Ale Jessica za lekce asi platí tolik peněz, že ji teta nechce odmítnout. Kromě toho to, že není milá, ještě neznamená, že si nezaslouží tady jezdit. Sofie je skvělá trenérka a Jessica má ráda koně nejspíš stejně tak jako my.“

Nelíbilo se jí to stejně jako ostatním, ale co mohly dělat?

Milly popadla tašku, kterou si už dřív odložila u sedla a vrátila se se třemi čokoládovými tyčinkami.

Poppy se radostně zašklebila a jednu si vzala. Hned sundala obal a zakousla se do čokolády. Ty s jahodovou náplní byly její oblíbené.

„Ještě, že nemá ráda vyjíždky, tak se na nás aspoň nepřilepí,“ podotkla Milly.

„Myslím si, že bychom se prostě měly chovat normálně a počkat, až paní D. sama zjistí, co je ta holka zač,“ řekla Katie.

„Už nesmíme mít průšvih, to v žádném případě – paní D. by nezbylo, než nás poslat domů, zvlášť po tom, co se stalo minule. Takže musíme být fakt hodné,“ přidala se Milly.

„Souhlas,“ přitakala Poppy. „Prostě si jí nebudeme všimnat a budeme si užívat ježdění. Možná ji ani moc neuvidíme.“

Poppy by se vsadila, že ji budou vídat až dost, ale nechtěla to kamarádkám říkat. Možná by se mohla na Jessiku zeptat tety, až u toho nebudou Katie a Milly. Třeba zjistí, co si Sofie o té nové začce myslí.

„No, já s ní nebudu mluvit, nebudu s ní jezdit a nebudu...“ Milly zmlkla, jako když utne.

„Děvčata, proč máte zavřené dveře?“ Teta Sofie vstoupila s Jessikou v závěsu.